

Samen Schilderen op De Toonladder

Zorgkunstproject o.l.v. Hein Walter

Zomer 2019

Het tijdschrift *De Zijderups* is een uitgave van stichting De Zijderups, stichting voor sociaal-maatschappelijke kunstprojecten, en richt zich met name op kunstprojecten in de zorg. Hein Walter is sinds 2011 als zorgkunstenaar werkzaam in Woonzorgcentrum Archipel. In 2016 startten we, met steun van het Cultuurfonds Almere, Zorggroep Almere en de gemeente Almere, het project *Ambulante Zorgkunst*, waardoor er bij Zorggroep Almere vijf kunstenaars een jaar lang twintig zorgkunstprojecten konden uitvoeren en de vrije hand kregen om zorgkunst verder te ontwikkelen. Ons visioen is dat er over een aantal jaren in heel Nederland zorgkunstenaars betaald aan het werk zijn. Dit tijdschrift wil mensen in de zorg informeren over de verschillende projecten die we hebben gedaan of hopen te gaan doen en ze daarmee op ideeën brengen.

Redactie:

Hein Walter (hoofredacteur)
Claudine Terlaan en Louise Gregoire

Redactie adres:

Wessel Ilckenstraat 83, 1311 RD ALmere
Tel: 06 51924 882
E-mail: heinwalter@tiscali.nl

Internetsite:

www.dezijderups.nl

Bestuur De Zijderups:

Pim Groot- voorzitter
Renée Weder- secretaris
Louise Gregoire- penningmeester
Hein Walter- artistiek leider

Oplage: 50

Losse nummers: € 7,50 incl. verzendkosten

Abonnement: 4 nummers per jaar € 25,-

Inhoud:

Pag 3	Groeten uit Polderburen
Pag 5	Kunstwoord,
gedichten bij tekeningen
van dementerende ouderen
Pag 6	Uitjes
Ouderen op bezoek bij kunstenaars
Pag 7	Hallo, ik ben beginnend dementerend
Pag 14	De Toekomst
Pag 15	Ik wil het anders doen
Pag 18	Ambulante Zorgkunst,
Aleksander Willemse
Pag 19	Ambulante Zorgkunst
Marion Snijders

Samen Schilderen

'Samen Schilderen' is de projectnaam van een serie van projecten. We proberen vanuit stichting De Zijderups om jaarlijks een 'Samen Schilderen' project te organiseren. In de zomer van 2019 vond dat evenement plaats in Woonzorgcentrum De Toonladder en heette het project 'Samen schilderen in De Toonladder'. Op 15 woensdagen werd er gewerkt. Er waren dit keer twee grote schildersdoeken geplaatst in de tuin van De Toonladder, twee doeken van 10 x 2 meter.

Werkwijze

De werkwijze van de Samen-Schilderen projecten is zo, dat de mensen die komen schilderen, met respect verder werken aan de dingen die er in de kerens ervoor zijn geschilderd. M.a.w. de schilderijen ontwikkelen zich. Schilderde iemand eerder een vogel, dan kan de volgende verder schilderen aan de vogel met de intentie om hem te verbeteren. De vogel wegschilderen is niet de bedoeling.

We werkten met wie wilde meedoen! Voor mensen die nooit eerder op zo'n groot doek hadden gewerkt, was het een kans, een uitdaging. Een kans op een nieuwe ervaring. Samen schilderen op een groot doek betekent samen werken en toch ook individueel werken, er komt concentratie bij kijken en het is ook gezellig. Sommige mensen vinden het eng om zo groot te werken.

Zomerproject

We organiseerden dit project in de zomer, vanwege de grote kans op mooi weer, maar ook omdat zorginstellingen in de zomer juist wat stil is. Met dit project was er op woensdag altijd wat te doen! Het was gezellig, voor sommigen intensief.

Deelnemers

We hebben een basisgroep gevormd, zodat het voor bewoners makkelijker was om aan te sluiten. De basisgroep bestond uit Peter en Peter, Wim en Angela en ikzelf. Daarnaast waren er mensen die regelmatig kwamen, zoals Bianca, Riek, Elly, Louise, Denise en Max. De bewoners van De Toonladder konden vanzelfsprekend aansluiten en dat deden ze ook. Sommigen moesten even overgehaald worden door de activiteitenbegeleiding, Mandy en de

anderen, maar er waren er ook die uit zichzelf kwamen meedoen. Of ze kwamen even kijken hoe het ging. Daarnaast waren er ook veel mensen die toevallig voorbijkwamen en even bleven kijken. Als mensen bleven staan, dan werden ze aangesproken en gevraagd om tol te betalen. De tol bestond uit het geven van een bijzondere herinnering. Die herinnering werd teruggebracht tot één zin of één woord. Die tekst werd op het doek geschilderd. Zo staan er op de twee doeken tal van kleine en grote teksten die allemaal verbonden zijn aan bewoners (en familie) van de Toonladder. Op die manier is de betrokkenheid versterkt. Van een meneer, bijvoorbeeld, staan de namen van zijn kinderen op het doek, een andere meneer vertelde over zijn vrouw die op het laatst van haar leven, na ziekte, alleen nog *goet, goet, goet*, kon zeggen. Van sommige mensen is een belangrijke straatnaam geschilderd, bijvoorbeeld waar ze haar geliefde voor het eerst ontmoette. Zo zijn deze twee schilderijen voor veel mensen persoonlijk geworden.

Subsidiënten

Samen Schilderen in De Toonladder werd financieel ondersteund door Samen Ouder (Oranje Fonds, Fonds Sluyterman Van Loo en Fonds RCOAK), het Fonds voor Cultuurparticipatie en Zorggroep Almere.

Vergelijkbare projecten

Projecten die een vergelijkbare opzet hadden en die we zouden kunnen scharen in de reeks Samen-Schilderprojecten, maar die wel soms andere namen hadden zijn:

- Groeten uit Polderburen
- Samen Schilderen in Polderburen
- Samen Schilderen bij Het Werkbedrijf
- Uit je hoofd schilderen, 2 doeken 5 x 2 meter
- Ontmoetingen in Buitenhaeghe
- Buiten Schilderen

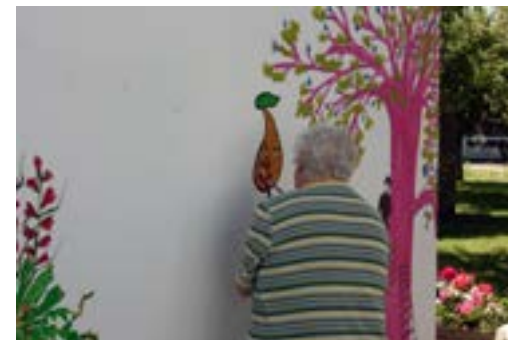
Gedicht

Het gedicht is geschreven door Hein Walter. In het gedicht zijn de herinneringen in het schilderij van de verschillende mensen zo beschreven alsof ze van één persoon komen.

Proces

In dit boek de schilderijen in de verschillende stadia en ook de mensen aan het werk.

Hein Walter, september 2019

Er is de dag

Er is de dag dat ik jou
voor het eerst ontmoette,

op de stoep van de Rue Mouffetard.
Er is de dag dat ik je voor het laatst.

Daartussen zit ons leven, kleurrijk
en vol betekenissen. Goet, goet, goet,

zei je steeds, dat was alles wat je aan het eind
kon zeggen – ik hoorde het als samenvatting.

Mijn kinderjaren, in de Bat en Balstraat,
in de Prinsessenstraat, in de Nutmegroad.

Onze vakanties in Saalbach Hinterglemm en Kaunertal.
Ik hoor nog het geluid van onze Horex 500 CC.

Wil je me even insmeren, zei je.
Dat was in 1963. We maakten foto's in Curaçao.

Ik dacht dat je een beveiligder was.
Nee, ik dacht dat je van je paard gevallen was.

Het is verwarrend, het is veel, het is alles,
de kleuren en vormen lopen in elkaar over.

Liefde, dat is het, voor onze geliefdes,
voor Jan de clown, voor de klapvoet,

voor onze kinderen, kleinkinderen,
Brenda en Vanes of hoe ze ook mogen heten,

er is de dag van de liefde van Marinka en Alex,
die staat voor onze zoektocht naar de ander,

naar samenzijn in voorspoed en azijn, liefde
vertaald in rood, in geel, in vogels, in mensen,

natuur, het dorp met de vuurtoren.
De liefde voor de chaos van het bestaan.

Er is de dag dat ik alles zie, de hele toonladder,
het volledige leven gepakt tussen twee bomen.

Eerste dag

Vijfde dag

Negende dag

Elfde dag

Tweede dag

Zesde dag

Tiende dag

Twaalfde dag

Derde dag

Zevende dag

Vierde dag

Achtste dag

Vijftiende dag

